

ud af Kraft. Dette er i Overensstemmelse med den nugældende Lov, det er i Overensstemmelse med de Regler, der følges, saa længe det er Borgmesteren, der indberetter. Det er den Ordning, der var tilsigtet i det forrige Forslag, da man mente, at Amtmanden skulde indberette. Det er altsaa den endelige Afgørelse. Men det ærede Medlem vil ved at se Slutningen af Paragraffen se, at der er Tvivlens Tidspunkt skildret. De to sidste Punkter lyder nemlig saaledes: „Forinden Afgørelse i saa Henseende træffes af Ministeren, skal der gives Byraadet Lejlighed til at udtale sig i Sagen“, og „Under Sagens Behandling kan Ministeren midlertidig sætte den omtvistede Byraadsbeslutning i Bero“. Den her tilsigtede Ret for Ministeren til midlertidig at sætte en Byraadsbeslutning i Bero ligger for Øjeblikket hos Borgmesteren, efter det forrige Regeringsforslag hos Amtmanden. Det er denne Ret for Ministeren til midlertidig at sætte en omtvistet Beslutning i Bero, som er Grunden til, at Paragraffen er indført. Forholdet er dog vel som Regel dette, at Spørgsmaalet om, hvor vidt en Beslutning er lovstridig eller ikke, ikke er i den Grad soleklart, at det ikke trænger til en Undersøgelse, og at der ikke er et vist Tidspunkt, hvor der kan være Anledning til fra forskellige Sider at fremføre sine Anskuelser, forinden Afgørelsen træffes, og angaaende dette Punkt fandtes intet i § 34. Jeg maa i øvrigt stadig hævde, at § 34 drejer sig om Regnskabet og de dertil knyttede Forhold, medens hvad der er anført tidligere i Kommunalloven, i dens § 12, omfatter alle øvrige Beslutninger.

Formanden: Den 7de Landstingsmand for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Rasmusen: Den højtærede Minister har ikke Ret i, at den Praksis, der nu er indført, er skabt, den Gang Ud nævnelser i Herning fandt Sted. Thi Forholdene var ganske ekstraordinære den Gang; Herning var en Sognekommune, og da den skulde gaa over til at være Købstad, gjorde man ingen Forandring i de bestaaende Forhold. Der var altsaa ganske særlige Omstændigheder til Stede, hvorfor man kunde gøre en Undtagelse. Det er ikke noget nyt; naar der har været ganske særlige Omstændigheder til Stede, har man tidligere gjort Undtagelse, nemlig i Sandvig-Allinge, hvor der ikke er nogen Byfoged. Men man maa sondre mellem de Steder,

hvor der er ganske særlige Omstændigheder til Stede, og de Steder, hvor der ikke er det.

Oluf Jensen: Det er blot i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelse om, at Ønsket om den af ham foreslaaede Ordning skulde være stærkere end tidligere, at jeg vil gøre en kort Bemærkning. Spørgsmaalet har ikke været fremme paa Købstadforeningens Møder siden Repræsentantmødet i 1910, og havde der været nogen stærk Trang til en Forandring, var det jo sikkert nok kommet frem. Den højtærede Minister ved, at der er et andet Lovforslag, som Købstæderne nærer et stærkt Ønske om at faa frem, og som ogsaa har været omtalt mange Gange i Købstadforeningen — jeg sigter til den kommunale Skattelov. Men at det her foreliggende Lovforslag ikke har været fremme siden 1910, tyder ikke paa, at der er nogen særlig Trang til det. De, som har været Medlemmer af Udvalget tidligere og har hørt Købstadforeningens Bestyrelse udtale sig, vil vist ogsaa være enige med mig i, at man ikke kan sige, at der har været yttret noget særlig stærkt Ønske om at faa denne Lov. Jeg ved ogsaa, at Grunden til, at Købstadforeningens Svar sidst blev, som det blev, idet man ikke svarede paa Spørgsmaalene, men kun henvisede til Resolutionen, var den store Uenighed, der var indenfor Bestyrelsen, hvor der var lige mange Stemmer for og imod. Det tyder ikke paa nogen overordentlig stor Trang i Købstæderne til at faa en saadan Lov.

Enevold Sørensen: Den højtærede Minister gentager, at jeg har fortolket Købstædernes Svar rent galt. Ja, nu hørte vi af den højtærede Minister, at de har svaret: Vi interesserer os særdeles meget for Loven, men i Øjeblikket bryder vi os ikke om at faa en Formand, saaledes som der tilbydes os. Og jeg har udtalt, at de Købstæder, der er blevet spurgt, har samtidig med deres Tilslutning til Lovforslaget udtalt: Tak, for vor Skyld haster det ikke! Jeg ser ikke, der er nogen stor Forskel paa disse to Fortolkninger af Svarene.

Den højtærede Minister hævdede, at der trods det af mig anførte var en Forskel paa den af ham foreslaaede Ændring af Købstadkommunallovens § 12 og dens § 34, idet § 34 særlig skulde angaa Købstædernes Regnskaber, altsaa kun give Ministeren Myndighed til at skride ind med Hensyn til disse. Det kan jeg ikke indrømme. § 12, ændret saaledes som den højtærede Mini-